

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 3. An pactum Bertoldi cum Bertha nullum fuerit ob inæqualitatem dotis
cum contradote?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

produci; causa verò concessionis lucri in matrimonio, quando dos non solvitur, est onus matrimonio ex natura rei annexum, quod perseverat etiam in vidua, & licet matrimonium sit dissolutum quoad vinculum per mortem viri, manet adhuc tamen virtute quoad onera prædicta: Quando autem dicitur, dotem non esse, nisi sit matrimonium, intelligendum id est, nisi verè sit aut fuerit matrimonium, quod ratio dotis includit. In vidua autem verum præcessit matrimonium, ratione cuius obtinuit dotem, qua salva, tanquam suo, & filiorum patrimonio sustentari debet. Ex his patet etiam responsio ad 2. rationem in contrarium allatam.

8 Ad 3. Q. Videtur pactum Bertoldi cum Berta nullum esse, atque adeò Bertæ non competere jus ad successionem bonorum mariti defuncti.

Ratio est 1. quia non succedit ratione contradotis, seu donationis propter nuptias; in contradote enim, seu donatione propter nuptias servanda est æqualitas, ita ut contradotis quantitas dependeat ex conventionione, quantum dotis uxor dare, & maritus accipere velit: *argum. Leg. si ego, §. 3. ff. de jure dotalium. l. si constante 19. Item authent. æqualitas*: Inposito autem casu non servatur æqualitas à lege requisita, ut scilicet quanta dos marito constituitur, tanta vicissim donatio propter nuptias uxori decernatur;

cùm bona mariti longè excedant dotem uxoris. Neque succedit Berta ratione pacti, aut contractus privati; tales enim contractus, cum lites foveant, non respiciuntur, nec ullum jus conferunt, nec pacta disparia inter conjuges valent. 2. Quia donatio omnium bonorum tam præsentium, quam futurorum prohibita est, & nulla per *l. stipulatio hoc modo concepta, ff. de verb. oblig.* talis autem videtur esse donatio Titii Bertæ nuptiarum causâ facta: ergo.

Confirmatur ex *l. licet 19. C. de pact. l. hæreditas 5. C. de pact. convent.* juxta quas pactis hæreditas dari nequit ob periculum captandæ mortis ejus, cujus hæreditas promissa est.

Nihilominus dicendum est, prædictum Bertoldi pactum cum Berta validum esse, atque adeò Bertæ competere jus in bona mariti defuncti.

Ratio est. 1. quia tale pactum, neque jure naturali est irritum & nullum, neque jure positivo: ergo valet. Non jure naturali, quia ad valorem pacti, & contractus ex jure naturæ non aliud requiritur, quam duorum, vel plurium in idem placitum consensus, qui consensus ponitur adfuisse. Neque jure positivo; nam Leges civiles præcipientes æqualitatem dotem inter, & contradotem universali

L 3

jam

jam consuetudine sunt, hodie legitime abrogata, prout testantur Andr. Gaill. l. 2. observ. 78. Panormit. in cap. donatio, de donat. inter virum, & uxorem. Lauterbach. ad tit. ff. de J. D. §. 41. Guido decis. 265. Engl. hic n. 10. Schmier l. 4. tr. 2. §. 6. Schmalzgr. hic n. 92. alique, ipsaque docet locorum praxis. Authent. quoque citatam hodie plerumque non observari, notant Gloss. in cit. Authent. Abb. in cap. ult. n. 12. de donat. inter virum, & uxorem. Nicol. Everardus t. 1. consil. 40. n. 47. Laym. l. 3. tr. c. 13. alique citt. cum fieri soleat, ut sæpe vel nulla constituatur donatio propter nuptias, vel non æqualis doti; sed minor, aut major, vel sub alia forma: imò licitam esse sponsis & validam dispositionem, & pacta non solum circa dotem & contradotem, sed etiam circa lucra, & alia, docent complures DD. apud Wiestner. l. 4. decret. in tit. 20. n. 17. contententes, validam esse renuntiationem lucrorum constante matrimonio quæstorum & quærendorum, ab uno in favorem alterius conjugis factam ante ipsum matrimonium, eò, quòd non tam donatio sit, quam contractus onerosus, cum integrum sit cuique matrimonium contrahere sub certis conditionibus de futuris lucris acquirendis. Unde & citt. Gaill. n. 5. cum aliis contendit, inæqualitatem donationis propter nuptias etiam de jure communi subsistere posse, siquidem pacta de lucranda dote, vel

donatione propter nuptias fiant pro casu non existentium liberorum, & antequam contrahatur matrimonium per verba de præsentibus; quia, inquit, jura Communia solum prohibent ejusmodi pacta constante matrimonio facienda, ne scilicet conjuges mutuo amore se exspolient, quæ ratio cessat in matrimonio nondum contracto; nec hæc sunt donationes inter conjuges, de quibus jura loquuntur, sed inter sponso, imò strictè loquendo nec sunt propriè donationes, cum habeant rationem contradotis, & fiant Uxori in securitatem, & remunerationem dotis. Cum ergo & pactum Bertoldi cum Berta factum fuerit ante matrimonium contractum, & quidem non absolute, sed sub conditione, si ipse, & nascituri filii moriantur Berta supervivente; non est, cur non subsistat. Unde

Ad 1. rationem in contrarium R. n. maj. ejusque rationem; nam æqualitatem dotis & contradoti propter nuptias ex generali quadam omnium ferè locorum consuetudine non observari, testatur citt. Gaill. cum aliis & praxis, quæ constat fieri pacta disparia, non solum quoad constitutionem, & præstationem, sed etiam quoad pacta lucrorum, loquendo saltem de pactis ante contractum matrimonium initis.

Ad 2. rationem R. donationes ab-

absolutam omnium bonorum tam presentium, quam futurorum, quæ actu dominium transfert, irritari à Jure; non item conditionatam duntaxat pro causa securitæ mortis unius partis, & bonorum solum presentium, qualis fuit donatio Bertoldi propter nuptias. Ratio enim à LL. adducta, irritandi donationes & contractus absolutos actu dominii translaticivos, est, ne donans omnibus sic bonis spoliatus pauperem, & miseram vitam vivere cogatur, amissa omni spe & potestate omnis dispositionis; Id quod non evenit in pacto Bertoldi utpote facto duntaxat sub conditione securitæ mortis, remanente adhuc potestate faciendi in vivis omnes dispositiones, & donationes, resque suas ad libitum in alios transferendi. Accedit, quod, ut ex communi sententia docent Molina l. 2. de primogen. c. 10. n. 17. & Pal.

de Just. D. 2. p. 24. §. 1. donationes omnium bonorum onerosæ, & ob causam non sint prohibitæ, eò quod deficient à natura propriæ donationis, & ex altera parte decreta odiosa, & libertatem restringentia strictè sint interpretanda; contra dos autem habet rationem donationis onerosæ, adeoque etiam ex hoc capite non prohibitæ.

Ad Conf. R. ejusmodi pacta hodie consuetudine sustentari, & LL. ibi citatas loqui duntaxat de pactis hæreditatis acquirendæ, non conjugum, sed aliorum privatorum, ut explicant citt. DD. eò quod in pactis inter conjuges mutuus eorum amor excludat mortis captandæ periculum, & suspicionem, quod periculum non semper abest respectu alterius privati.

CA-